

Arrest

nr. 78 755 van 3 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VAN HOOFF en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Afghaans staatsburger van Pasjtoense origine, verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u er problemen kende met de taliban. U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Watapur in het gelijknamige district van de Afghaanse provincie Kunar waar u als chauffeur van de zoon van het districtshoofd van het Chawkaydistrict werkte. U bracht uw werkgever van zijn woonplaats naar zijn bureau in Asadabad waar hij een bouwbedrijf had. U ontving verschillende dreigbrieven van de taliban waarin werd geëist dat u uw job zou opgeven. U werd tijdens het werk ook beschoten door de taliban. Ook uw broers kenden problemen met de taliban. S. verdween tijdens het talibanregime. Uw andere broer werd samen met G. N., het districtshoofd van het Chawkaydistrict, kort voor uw vertrek ontvoerd. Als gevolg van deze gebeurtenissen besloot u Afghanistan te verlaten hetgeen u deed

in augustus 2010. U reisde naar België waar u op 7 maart 2011 aankwam en dezelfde dag een asielverzoek indiende.

Ter staving van uw verklaringen legt u de volgende documenten voor: een taskara en twee dreigbrieven van de taliban.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst omdat u er problemen kende met de taliban. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk. Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt immers dat uw kennis van uw regio van herkomst te beperkt is om uw verklaringen over uw verblijf aldaar aannemelijk te maken. Zo beweerde u dat de officiële Afghaanse munteenheid, de Afghani, in uw regio niet wordt gebruikt. Behalve mogelijks in de banken zou enkel de kaldar er worden gebruikt (cgvs, p.3). Ook in het districtshoofdkwartier zou men betalingen in kaldar (Pakistaanse roepie) hebben toegestaan (cgvs, p.2 en 3). Deze verklaringen over het gebruik van de officiële Afghaanse munteenheid zijn opmerkelijk. Het is immers weinig aannemelijk dat de Afghaanse autoriteiten, het districtsbestuur, zelf geen gebruik zou maken van deze munt zoals u beweerde. Deze bewering is des te opvallend aangezien uit informatie van het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat de Afghaanse autoriteiten grote inspanningen doen om het gebruik van de 'kaldar' tegen te gaan. Hierbij werd zelfs overgegaan tot het opleggen van hoge boetes. Gezien de band van uw baas met de internationale organisaties in Afghanistan is het eveneens onwaarschijnlijk dat u zelf in kaldar zou worden betaald zoals u stelde (cgvs, p.17).

Verder slaagde u er tijdens het gehoor niet in uitgebreide informatie te verschaffen over de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst. Gevraagd naar incidenten die zich in de regio afspeelden kwam u niet verder dan het incident dat aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan en een conflict over elektriciteit (cgvs, p.12). Nochtans beweerde u in de Pech-vallei, waar volgens informatie van het Commissariaat-generaal regelmatig grote ISAF-operaties plaatsvinden, te hebben gewoond. Dat u hierover niks kan vertellen en zich beperkt tot de ontvoering van uw broer en diens werkgever is opmerkelijk. Wanneer u werd gevraagd naar een aantal concrete incidenten bleek u ook hiervan niet op de hoogte. Zo bleek u tijdens het gehoor niet te weten dat het districtshoofdkwartier, dat in uw dorp gelegen is, in 2003 gedurende een paar uur werd ingenomen en in brand werd gestoken door een gewapende groepering (cgvs, p.7). Evenmin bleek u zich het opblazen van een tank van de Amerikaanse troepen in 2009 in uw district waarbij alle inzittenden om het leven kwamen te herinneren (cgvs, p. 12).

Naast uw kennis van incidenten is ook uw kennis van bekende personen in het Watapurdistrict beperkt. Zo kent u geen enkele naam van iemand die in de provinciale raad van uw provincie zetelt (cgvs, p.11). U weet verder niet wie Rasul Amin is (cgvs, p. 8). Nochtans is deze bekende Afghaanse politicus ook een bekend sociaal figuur, een schrijver die ooit minister van onderwijs was, en afkomstig uit uw district. Ook kende u Noor Akbar, een regionale talibancommandant die in december 2009 het leven liet bij een bombardement, en Niamatt Ullah, een districtsfunctionaris tijdens het talibanregime die reeds in 2003 het leven liet tijdens een gevecht met Amerikaanse troepen, niet (cgvs, p.11). Hiernaast kent u ook Abu Ikhlas al Masri niet (cgvs, p. 13) terwijl uit informatie van het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat het de leider van Al Qaida in Kunar is. Ook Qari Zaur Rahman is u niet bekend (cgvs, p. 13). Nochtans is hij de grote leider van de taliban in Kunar. Verder blijkt ook de naam van het districtshoofd van Watapur u niet bekend te zijn. Volgens u is het districtshoofd Mir Azam Gujarwal (cgvs, p. 3), terwijl hij alleen terug te vinden is als districtshoofd van het Marawara district in Kunar in 2009. Uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat Zalmay Yousufzai het districtshoofd van Watapur was op het ogenblik dat u Afghanistan verliet. Sayed Mahboob Pacha die volgens uw beweringen oud districtshoofd is van Watapur (cgvs, p. 3) blijkt dan weer actief te zijn geweest als sub-gouverneur in Marawara en in Nurgal. Het is zondermeer opmerkelijk dat u niet correct kon antwoorden op deze vragen. Gezien de invloed

die overheidfunctionarissen en leiders van de verzetsbewegingen in uw regio hebben op het dagelijkse leven van de gewone Afghaan, kan men redelijkerwijze verwachten dat u de namen van deze personaliteiten kent.

Verder bleek u niet op de hoogte van de overstroming die uw regio in 2010 trof. Tijdens het gehoor voor de Commissaris-generaal ontkende u immers dat er een overstroming was in het jaar dat u naar België kwam (2010). Het jaar ervoor zou er wel sprake zijn geweest van overstromingen (cgvs, p.6). Uit informatie van de Commissaris-generaal, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er in het district Watapur kort voor uw vertrek uit Afghanistan, eind juli 2010, wel degelijk sprake was van overstromingen.

De kennis die u wel tentoonspreidde tijdens het gehoor bleek dan weer in grote mate oppervlakkig te zijn. Zo blijkt u te weten dat er in Kari een meisjesschool zou zijn maar kan u niet aangeven wat de naam ervan is (cgvs, p.7). Het is overigens uiterst merkwaardig dat u geen namen lijkt te kennen van scholen in uw eigen dorp. Wanneer u wordt gevraagd naar de namen van de scholen in uw dorp verwijst u naar het dorp Shamir Kot en naar 2 scholen in Kari en in Kamchai en in Pirunai (cgvs, p.7). Van mullah Naqibullah, het hoofd van de Islamitische Shura van Kunar en hoofdmullah, stelt u te hebben gehoord. U kan echter niets concreets over hem vertellen (cgvs, p.11). Daarnaar gevraagd stelt u zijn naam te hebben gehoord maar hem niet te hebben ontmoet. Mogelijks was hij iemand van de Taliban (cgvs, p.11).

Verder dient er ook opgemerkt te worden dat uw verklaringen wat betreft uw etnische achtergrond niet overeenkomen met informatie van het Commissariaat-generaal. Zo beweerde u dat u tot de Nanikhel stam behoort (cgvs, p. 4). Deze stam behoort volgens u dan weer tot de Safi qaum, een qaum die zeer specifiek voor de regio is waarvan u beweert vandaan te komen. Uit de informatie waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er geen sprake is van een Nanikhel stam binnen de Safi qaum. De Nanikhel stam behoort, zo blijkt uit dezelfde informatie, tot de Daur qaum.

Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in het Watapurdistrict van Kunar. Bijgevolg kan er logischerwijze evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweringen over de feiten die aan de basis van uw vlucht uit het Watapurdistrict van Kunar zouden hebben gelegen. De door u aangebrachte documenten kunnen aan deze conclusie niets wijzigen. Inzake de taskara moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Wat betreft de dreigbrieven moet worden gesteld dat het kopieën betreft waaraan evenmin enige bewijskracht kan worden toegekend.

Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te onzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het

gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reël binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) *juncto* artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de Status van Vluchtelingen in samenhang gelezen met de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht.

In casu betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent zijn verblijf in het Watapur district van Kunar en hij tracht deze te weerleggen. Verzoeker verwijst onder meer naar het feit dat hij ongeletterd is, zijn slechte geheugen en zijn verwardheid. Verzoeker is van mening dat de argumenten van het CGVS niet kunnen overtuigen en dat het CGVS voorbijgaat aan al de informatie die hij wel kon geven over zijn regio. Verder verwijt verzoeker het CGVS geen navraag te hebben gedaan om de waarachtigheid van zijn verklaringen over zijn (onrechtstreekse) tewerkstelling bij de ngo IRAA, terwijl dit nochtans niet al te moeilijk zou mogen zijn. Gezien zijn vluchtverhaal komt hij wel in aanmerking om te worden erkend als vluchteling of minstens de subsidiaire bescherming te genieten.

Het komt de commissaris-generaal toe te beoordelen of uit de verklaringen van de verzoekende partij redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit of land van herkomst of vroegere gewone verblijfplaats voldoende aantoot. Bij de beoordeling van de redenen voor de vlucht en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij,

houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten (RvV (Algemene Vergadering) nr. 45 395 van 24 juni 2010).

2.1.1. Wat de betalingen met Kaldar (Pakistaanse roepie) in plaats van Afghani betreft, blijkt uit de documentatie in het administratief dossier (stuk 18, 1) dat de Kaldar nog steeds de voorkeur heeft bij de Afghaanse bevolking in gebieden die grenzen aan Pakistan ondanks de financiële hervorming en invoering van een stabiele munt de Afghani door president Karzai enkele jaren voor 2000 (21 december 2010). Het is dan ook niet onwaarschijnlijk dat verzoeker die zijn *taskara* zeven jaar geleden bekwam dit met Kaldar betaald zou hebben en evenmin niet aannemelijk dat hij voor zijn diensten als niet officiële chauffeur in deze munt betaald zou worden.

2.1.2. Wat betreft de veiligheidssituatie in de Pech-vallei heeft verzoeker enkele concrete incidenten vermeld, die door de verwerende partij niet in twijfel getrokken werden. Verzoeker werd in 2011 ondervraagd over één incident uit 2003. Het is aannemelijk dat verzoeker hiervan niet op de hoogte is. Ook het opblazen van een Amerikaanse tank in zijn district in 2009 is een incident waarvan verzoeker in de onveilige context van zijn district niet noodzakelijk op de hoogte moet zijn. Wat de regelmatige grote ISAF operaties betreft blijkt niet uit het gehoorverslag dat daar naar gevraagd werd of welke concrete gebeurtenissen verzoeker hiervan zou moeten kennen. Wat de aanleiding voor het vertrek van verzoeker namelijk de ontvoering van Ghulmam Nabi, districtshoofd, en diens zoon betreft kort voor het vertrek van verzoeker in de Ramadan van vorig jaar (2010) wordt dit door de verzoekende partij niet betwist. Verzoeker wijst er ook op dat zij inmiddels mits de betaling van een losprijs vrijgelaten zijn door de Taliban.

2.1.3. Wat de kennis van verzoeker van "bekende personen" betreft stelt de Raad vast dat verzoeker heel wat "belangrijke personen" uit zijn directe omgeving (stam) kent evenals de gouverneur, de vorige gouverneur, het hoofd van de politie. Het is voor de Raad onduidelijk in hoeverre kan verondersteld worden dat de in de bestreden beslissing vermelde "bekende personen", die via opzoeken op het wereldnet door het CGVS gevonden werden, gekend moeten zijn door een lokale bewoner van Watapur. Het is aangewezen dat de gebruikte informatiebronnen aansluiten bij de belevingswereld van de asielzoeker en niet louter een encyclopedische verzameling gegevens zijn die *in abstracto* relevant kunnen zijn voor de beoordeling van zijn asielaanvraag.

2.1.4. Wat de overstromingen betreft meent de Raad dat zoals verzoeker in zijn verzoekschrift stelt blijkt uit het gehoorverslag dat hij op de hoogte was van de overstroming van 2010.

2.1.5. Daar waar verzoeker stelt dat hij Samirkot vermeldde omdat alle kinderen uit zijn dorp naar de school in Samirkot gaan en het ongebruikelijk is naar de naam van de school te verwijzen, maar men verwijst naar het dorp waar de school gelegen is, lijkt dit aannemelijk, temeer daar verzoeker zelf niet naar school geweest is.

2.1.6. Wat de etnische achtergrond van verzoeker betreft de Nanikhel wijst de bestreden beslissing er terecht op dat deze niet bij de Safi horen. De Safi zijn een belangrijke clan in de regio van verzoeker. De Raad meent dat dit geen doorslaggevend motief is en dat een misverstand in deze niet uitgesloten is.

2.1.7. Voor het overige meent de Raad dat verzoeker een doorleefde gedetailleerde kennis heeft van zijn omgeving. Dit blijkt uit de gedetailleerde beschrijving van zijn dorp en omgeving (gehoor, p. 5-6), het feit dat er recentelijk een nieuwe weg aangelegd is (gehoor, p. 7), de verkiezingen (p. 11), de militaire basis, de samenwerking van zijn werkgever met de PRT, ...

Terecht stelt verweerder dat elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing dienen te worden opgenomen, maar dat het asielrelaas als geheel gelezen en beoordeeld moet worden rekening houdend met het bijzonder profiel van verzoeker. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij.

De Raad meent dat verzoeker zijn herkomst uit Watapur aannemelijk gemaakt heeft. Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* het geval is.

Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft stelt artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet : « *De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoon met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. »

De Raad meent dat verzoeker inspanningen geleverd heeft en in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Het is aannemelijk dat verzoeker die werkte voor de zoon van de districtschef, die samen met zijn vader door de Taliban ontvoerd werden, en afkomstig is uit een bijzonder onveilige regio zelf het voorwerp van vervolging zou kunnen zijn door de Taliban omwille van zijn band met een lokale leidende functionaris (districtschef) en diens samenwerking met de *Provincial Reconstruction Team* (PRT).

De Raad meent dat verzoeker aannemelijk gemaakt heeft dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging door de Taliban in zijn regio van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet omwille van zijn (impliciete) politieke overtuiging als medewerker van een lokale regeringsfunctionaris.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS